Mul lahkumine raske on;
Sest sia mahha jääb mo ön,
Mo sõbrus ja mo armastus
Sest jääb mul wallus mälestus.
Mo kassu wennad ja mo öed,
Neil jookswad silmast nuttu jõed,
Kui naad mind saatma tullewad
Ja jummalaga jättawad.

End wiin ma Wenne keisrile
Ja annan ärra püssile,
Et kaitseks sedda kallist maad
Kus ellawad mo wannemad.
Oh jääge sõbrad rahhule,
Kord andke kät weel minnule.
Mul tehke ruumi ruttada
Ja ärge keelge nuttuga,

Kui jälle kord saan tullema,
Siis terretan teid römuga.
Siis jälle ühhes ellame
Ja armsad sõbrad olleme.

T. Rätsepsoon.

Eesti-maa rahwa Kalender 1874, lk. 35